

условия сж мизерията и невѣжеството на италианскитѣ емигранти, които създаватъ отъ тѣхъ опасенъ елементъ на конкуренция и крумиражъ, и слѣдователно, — неприязнь отъ страна на голѣмитѣ Trade Unions. Истинскитѣ, обаче, виновници на тая неприязнь сж италианскитѣ банкери и прѣдставителитѣ на тѣй нарѣчената Padrone System въ самитѣ Щати, които ограбватъ своитѣ съотечественици и ги обръщатъ въ прости орждия на труда.

Barela прѣпорѣчва просвѣщаването на емигрантитѣ още прѣди да напустватъ огнищата си и иницианирането на едно обширно, солидно и вѣщо организирано дѣло между тѣхъ. Той вѣрва, че съ подобно дѣло ще се допринесе не само на чисто работническитѣ италиански интереси, но още и на колонизаторската италианска политика, на разпространяването езика и чувството на *италианизма*, и най-послѣ на развоя на мѣстния кредитъ. Сжщия мисли, че е желателна *плътнестъга* на италианскитѣ работнически маси съ огледъ върху въпроситѣ за националността и американизирането имъ и най-послѣ за това, че по такъвъ начинъ тѣ ще бждатъ по-зацитани и по-добрѣ третирани. Примѣръ въ тая посока е организацията на нѣмската колония въ Бразилия, ржководена отъ частнитѣ компании въ Хамбургъ и Берлицъ, признати и подкрѣпени отъ държавата. Barela не отрича направеното до сега за италианскитѣ емигранти било отъ страна на държавата, било отъ тая на разни общества и други частни инициативи, обаче, яъ всички тия мѣрки той съзира раздробеностъ, ограниченостъ въ сферитѣ на дѣйность, недостатъчность въ срѣдствата, и дори, на мѣстй — *коалиция на користи и интереси*. (За послѣднитѣ реферираме и на други мѣста: участието на политически личности, кметове, управители, депутати и т. н., въ акционернитѣ мореплавателни, перспективно емиграционни дружества; давлението имъ надъ правителството за субвенции на тия параходни дружества и т. н.)